

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.VII.39.088/2021/6.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Pál Péter ügyvéd
(cím1)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Balogh Ádám Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Balogh Ádám)
(cím2)

A per tárgya: sérelemdíj és kártérítés megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Debreceni Törvényszék 103.K.700.003/2020/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 103.K.700.003/2020/15. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 44.000 (negyvennégyezer) forint fellebbezési eljárási illeték a magyar állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes 1987. szeptember 1. napjától állt közszolgálati jogviszonyban az alperesnél, 2012. december 31. napjáig gyámhivatali ügyintéző, 2013. január 1-től adóügyi ügyintéző munkakörben.

[2] A felperes 2015. február 3-án a munkahelyén, munkaidőben munkabalesetet szenvedett, a folyosón elcsúszott, elesett, amelynek következtében a bal csukló elmozdulással járó törését okozó munkabalesetet szenvedett. A balesetet követően kórházba szállították, megműtötték, a kórházi ellátását, a műtétet követően napi rendszerességgel fizioterápiás és gyógytorna kezelésben részesült.

[3] A felperest 2015. szeptember 10-11. napján ismételten kórházban kezelték és újabb műtéttel a csuklójából a korábbi műtéttel beépített rögzítő lemezt és csavarokat eltávolították, ezt követően további fizioterápiás és gyógytorna kezelésben részesült.

[4] A felperes a balesettel összefüggésben 2016. február-március hónapokban 6 hét tartamban intenzív rehabilitációs kórházi kezelésben részesült, majd 2016. május 9-10. napján újabb kórházi kezelésének tartama alatt csontkorrekciós műtétet hajtottak végre a karján. A felperes ezt követően – folyamatos csuklófájdalmaira tekintettel – 2017. február 2-ig rendszeresen fizioterápiás és gyógytorna kezelést kapott.

[5] A felperes a munkabaleset bekövetkeztétől 2017. február 2. napjáig baleseti táppénzben részesült, 2017. február 3-tól vált keresőképtelenné. A felperes ténylegesen a szabadsága igénybevételét követően, 2017. július 11. napján állt ismételten munkába az alperesnél.

[6] Az alperes keresőképtelenség időtartama alatt a felperes illetménykiegészítését 2015. február 1. napjától 30%-ról 10%-ra csökkentette.

[7] A felperes 2017. szeptember 1-jén jogosulttá vált a 30 éves jubileumi jutalomra, azonban azt az alperes nem fizette ki a részére.

[8] Az alperes 2017. november 15-én felajánlotta a felperesnek a közszolgálati jogviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését, amelyet a felperes nem fogadott el. Még ugyanezen napon a munkáltatói jogkört gyakorló jegyző e-mailben munkáltatói egyeztetést tűzött ki 2017. november 16. napjára. A felperes időpontmódosítás iránti kérését a munkáltató elutasította. A kitűzött időpontban a jegyző, az alperes jogi képviselője és a hatósági irodavezető jelenlétében ismételten felajánlotta a felperesnek a közös megegyezéssel közszolgálati jogviszony megszüntetését 2017. november 30-ai hatállyal.

[9] A megbeszélésről jegyzőkönyv nem készült, ugyanakkor a munkáltató kérte, hogy a felperes egy jelenléti ívet írjon alá, amelynek tárgya „felperes nevenek 2017. november 15-én a jegyző irodájában tanúsított magatartásának kiértékelése” volt a címe. A jegyzőkönyv aláírását a felperes megtagadta. A felperes ugyanezen a napon átvette az adóügyi ügyintézői munkakörre vonatkozó munkaköri leírását.

[10] Az alperes 2017. november 17-én e-mailben tájékoztatta a felperest, hogy az orvosi alkalmassági véleményre tekintettel ügyfélszolgálati feladatok ellátásával kívánja megbízni 2017. november 20. napjával, egyidejűleg kérte, hogy a csatolt munkaköri leírást írja alá.

[11] Az alperes 2017. november 20. napján felszólította a felperest, hogy – annak ellenére, hogy az ügyfélszolgálati ügyintézői munkaköri leírását nem vette át – 2017. november 21. napjától az ügyfélszolgálati irodában vegye fel a munkát. Értesítette a felperest arról, hogy a szervezeti és működési szabályzat értelmében ügyfélszolgálati feladatok ellátásával eseti jelleggel megbízta a 2017. november 21-től 2018. január 2-ig terjedő időtartamra.

[12] Az alperes a felperes kérelmére biztosította a személyi anyagába történő betekintést, azonban a másolatok kiadását a részére megtagadta. Ezzel egyidejűleg a felperes az ügyfélszolgálati ügyintézői munkaköri leírásra rávezette azt a nyilatkozatát, hogy a felajánlott munkakört nem fogadja el.

[13] A felperes a 2017. november 20. napján a munkáltatói jogkör gyakorlóját szóban tájékoztatta arról, hogy a felajánlott munkakört nem fogadja el, mert az a szakképzettségének, végzettségének, szakmai tapasztalatainak, illetve egészségi állapotának nem felel meg.

[14] A munkáltatói jogkör gyakorlója 2017. november 21-én a reggeli órákban a munkahelyen a felperes részére munkatársa útján levelet kívánt kézbesíteni, a küldemény átvételét azonban a felperes megtagadta. Ezt követően az alperes összehívott egy munkahelyi értekezletet, amelyen a felperesen kívül jelen volt a jegyző, az aljegyző, a jogi referens és az adócsoporthárom munkatársa. A megbeszélésen a jegyző arra kérte a jogi referenst, hogy olvassa fel a nála lévő jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyvben a felperessel kapcsolatos intézkedéseket rögzítették (például, hogy a reggeli órákban a részére kézbesíteni megkísérelt levelet nem vette át, amelyben egy újabb orvosi munkaköri vizsgálatra történő felhívás volt).

[15] A felperes 2017. november 21-én, a munkahelyi értekezletet követően orvoshoz ment, keresőképtelen állományba vették és azóta folyamatosan pszichiátriai kezelés alatt áll.

[16] Az alperes 2018. január 30. napján postai úton kézbesítette a felperes részére a teljesítménykövetelmények meghatározását és a teljesítményértékelést tartalmazó okiratokat.

[17] A felperes közszolgálati jogviszonyát az alperes 2019. április 12-i hatállyal – méltatlanság címén – felmentéssel megszüntette.

A felperes keresete, a védírat

[18] A felperes keresetet terjesztett elő, módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az átírányítása jogellenességét, a teljesítményértékelését semmisítse meg, kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a részére 15 napon belül 260.100 forint elmaradt illetményt (2017. február hónapjára 39.100 forintot, 2017. március 1-től havi 17.000 forintot), 828.000 forint jubileumi jutalmat, 51.000 forint jubileumi jutalom különbözetet és mindezek törvényes késedelmi kamatát, valamint 1.000.000 forint sérelemdíjat.

[19] Keresetlevelében előadta, hogy az ügyfélszolgálati ügyintézői munkakörbe történő átirányítással kapcsolatosan nem kapott kinevezés módosítást, a munkakör módosítása jogellenes. Az illetmény eltérítés sérti a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV törvény (a továbbiakban: Kttv.) 133. § (1) bekezdését, mert az a munkáltató teljesítményértékelése nélkül történt. A teljesítményértékelés nem valós megállapításokat tartalmaz és az egyenlő bánásmód követelménye is sérült, mert a kollégáinak a munkáltató lehetővé tette az önértékelés lehetőségét, részére viszont nem. Védett tulajdonságot nem tudott megjelölni ebben a körben, ezért a munkáltató joggal való visszaélésére hivatkozott.

[20] A 2017. november 21-i eseményekkel kapcsolatos 700.000 forint, a teljesítményértékeléssel kapcsolatos 300.000 forint sérelemdíj iránti igényét arra alapította, hogy a történetek miatt pszichés állapota jelentősen megromlott, azóta rendszeresen pszichiátriai kezelésre szorul, az alperes megsértette a jóhírnévhez, becsülethez, valamint az egészséghez fűződő személyiségi jogát.

[21] Az alperes a védiratában elsődlegesen kérte a kereset elutasítását.

[22] A jubileumi jutalom megfizetését a keresettel egyezően teljesítette, az illetménykülönbözettel kapcsolatos felperesi igényt jogalapjában vitatta. A sérelemdíj tekintetében arra hivatkozással kérte kereset elutasítását, hogy a felperes nem jelölte meg a konkrét érdeksérelmet és a 700.000 forint összegű sérelemdíj iránti igény eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[23] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek sérelemdíj címén 700.000 forintot, elmaradt illetmény címén 439.005 forintot, elmaradt jubileumi jutalom különbözet címén 51.000 forintot és mindezek törvényes késedelmi kamatát, valamint a perköltséget. Az elsőfokú bíróság a felperes teljesítményértékelését megsemmisítette. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 3. § (3) bekezdésében, 5. § (4) bekezdésében, a 84. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdésében, 265. §-ának (1) bekezdésében, a Kttv. 11. § (1) és (4) bekezdésében, 48. § (1) bekezdésében, 48. § (2) bekezdés a) pontjában, 150. § (1) bekezdésében, 150. § (2) bekezdése b) pontjában, 167. § (1) és (4) bekezdésében, 234. § (3)-(6) bekezdésében, az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében, a Ptk. 2:42. §-nak (1)-(2) bekezdéseiben, 2:43. §-ának a) és d) pontjában, 2:45. § (1)-(2) bekezdésében, 2:52. §-ának (1)-(3) bekezdéseiben, 2:53. §-ában, a közszolgálati tisztviselők egyéni teljesítményértékeléséről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 5. § (1) bekezdésében, 15. § (1) bekezdés b) pontjában, 15. § (2)-(3) bekezdéseiben és Hajdúhadház Város Önkormányzata Képviselő-testületének 5/2015. (II. 24.) önkormányzati rendeletében foglalt rendelkezésekre alapította.

[25] Az elsőfokú bíróság a munkakör módosítással, illetve az átirányítással kapcsolatos keresetet elutasította, mert az alperesi intézkedés értelmében a felperesnek az ügyfélszolgálati munkakört 2017. november 21. napjától kellett volna ellátnia, ugyanakkor a felperes 2017. november 18. napjától keresőképtelen állományban volt, amelynek lejártát követően a munkáltató e-mailben közölt intézkedésének időbeli hatálya már nem állt fent.

[26] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes illetménykiegészítését az alperes a munkáltatói intézkedés meghozatala időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezésekbe ütköző módon csökkentette, ezért a keresettel egyező mértékben kötelezte az alperest illetménykiegészítés megfizetésére.

[27] A felek között a per során már nem volt vitatott, hogy felperest megilleti 30 év jogviszonya után háromhavi illetménynek megfelelő összegű jubileumi jutalom, az alperes igazolta, hogy a kereset benyújtását követően a jutalmat megfizette. A jubileumi jutalom kifizetése 2017. szeptember 1. napján vált esedékessé; az alperes nem vitatta, hogy a háromhavi jubileumi jutalom meghatározása során a felperes fentiek szerint csökkentett illetményével számolt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a jubileumi jutalom havi összegét 17.000 forinttal kevesebb összeggel vette figyelembe, ezért kötelezte a különbözet megfizetésére.

[28] Az elsőfokú bíróság a felperes sérelemdíj iránti keresetének jogalapját, jogkövetkezményének jogi természetét, az összegszerűség megállapításánál figyelembe veendő szempontokat az általa irányadónak tekintett bírói gyakorlat alapján megállapította. Az ítélet indokolása szerint a felperessel kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket és a felperes által tanúsított magatartásokat rögzítő jegyzőkönyvet a munkáltatói jogkör gyakorlójának utasítására a felperes és közvetlen munkatársai, valamint a vezetők előtt felolvasták. A felperessel kapcsolatos és kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának kompetenciájába tartozó intézkedések ismertetésére vonatkozó munkáltatói cselekmény jogsértő (indokolatlan, öncélú) volt. A felolvasás közben a hangulat – a tanúvallomásokból kitűnően – feszült, illetve kínos volt, a történetek a felperest láthatóan megviselték, szólni sem tudott, az eljárás rá nézve megalázó volt. Mindezekkel az alperes megsértette a felperes becsületét, emberi méltóságát.

[29] Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy a felperes a 2017. november 21-i eseményekkel összefüggésben közepes-súlyos fok határán álló, reaktív jellegű pszichés károsodást szenvedett, munkaképességcsökkenése 40%-os mértékű, amelyből mintegy 30% pszichiátriai egészségkárosodásnak felel meg, állapotában két éven belül érdemi változás nem várható, a pszichés tünetek közepes-súlyos fok határán álló ideggyengeségnek felelnek meg. A felperes mindennapi életvitele negatív irányba változott, izolálódott, a pszichés tünetek legalább közepes mértékű életminőség romlást okoznak.

[30] Az elsőfokú bíróság az előzőekben részletezett alapján megállapította, hogy az alperes a felperest 2017. november 21. napján ért események miatt pszichiátriai megbetegedéséért, mivel ezzel az egészséghez fűződő jogát megsértették, sérelemdíj megfizetésével tartozik. A sérelemdíj összegének a megállapításakor figyelemmel volt a nem vagyoni sérelem jellegére és mértékére, arra, hogy az eseménnyel kapcsolatos tartósan fennálló pszichés tünetek 40% munkaképesség csökkentést jelentenek, amely mintegy 30% pszichiátriai egészségkárosodásnak felel meg, a felperes életvitelében bekövetkezett negatív irányú változásokra, a felperes maradványtüneteire, valamint a mindennapi életvitellel együtt járó nehézségek elviselésére, az ezek leküzdésével felmerülő hátrányokra. A sérelemdíj összegét az esemény bekövetkezésének időpontjában fennállt ár- és értékviszonyok alapján határozta meg.

[31] Az elsőfokú bíróság a teljesítményértékelést az eljárási szabályok megsértése miatt megsemmisítette. Érvelése szerint a jogellenesség miatti jogkövetkezmény alkalmazása megelőzi a rendeltetésellenességet, emiatt a megsemmisítésen túl a felperes esetében a személyiségi jogsértés már nem volt megállapítható, az ezzel összefüggő sérelemdíj iránti igény megalapozatlan.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[32] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az ítélet sérelemdíj mértékére vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását, a sérelemdíj 150.000 forint összegben megállapítását, a felperes perköltségben marasztalását.

[33] Az alperes álláspontja szerint az ítélet sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A jogsértés súlya körében eltúlzott a bíróságnak az a megállapítása, amely szerint az alperes által 2017. november 21. napján tanúsított magatartások öncélúak és megalázóak voltak felperesre nézve. Az általa tanúsított magatartás, mint jogsértés – a perben kihallgatott tanúvallomások alapján – súlyában nem értékelhető olyan indokolatlanul bántó és megalázó magatartásnak, amely az ítéletben meghatározott mértékű sérelemdíj megállapítását megalapozza.

[34] A jogsértés súlyának értékelése körében előadta, hogy az alapügyben eljáró igazságügyi orvosszakértő megállapításai szerint felperes a 2017. november 21. napján történt események következtében 30%-os pszichiátriai egészségkárosodást szenvedett, állapotában akár javulás, akár romlás is várható. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a hivatkozását, hogy a felperes pszichiátriai betegségei akár korábban is kialakulhattak, a kialakult pszichés betegségének nem az elszenvedett vélt sérelem lehetett az egyetlen kiváltó oka. Az a tény, hogy a felperesnek korábban semmilyen diagnosztizált pszichés betegsége nem volt, nem igazolható azzal, hogy nem rendelkezik korábbi orvosi dokumentációkkal.

[35] Alperes érvelése szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, mert a bíróság nem vette figyelembe a sérelemdíj összegének megállapítása során, hogy a sérelmezett jogsértés 2017. november 21. napját megelőzően egyszer sem fordult elő, tehát egyszeri és nem ismétlődő alkalomról beszélhetünk. Ezt a tényt támasztják alá a tanúvallomások is, amelyek az esetről úgy számolnak be, hogy a jegyzőkönyv több személy előtti felolvasása nem szokványos alkalom volt, ilyenre példát még nem tapasztaltak. Álláspontja szerint a megítélt sérelemdíj összege eltúlzott, mert az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyát, valamint a sérelem ismétlődő jellegét nem teljeskörűen vizsgálta és értékelte.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az alperes perköltség megfizetésére kötelezését, a fellebbezés megalapozatlanságára hivatkozással.

[37] A felperes szerint az alperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy a sérelmezett jogsértés 2017. november 21. napját megelőzően egyszer sem fordult elő, vagyis egyszeri és nem ismétlődő alkalom volt. Tényként állapítható meg, és a felek között folyamatban lévő számos munkaügyi per folyamatban léte is egyértelműen alátámasztja ugyanis, hogy az alperes által előidézett állandósult stresszhelyzetre tekintettel a felperes egészségi állapota – orvosi iratokkal is igazoltan – megromlott. A becsatolt ambuláns lapokon feltüntették, hogy a kialakult szorongásos depressziós zavar a munkahelyén kialakult folyamatos konfliktusokból ered, amelynek következtében feladatkörét nem tudta ellátni, illetőleg a jelenleg megromlott egészségi állapota a mindennapi életvitelét is jelentősen elnehezítette.

[38] A felperest 2017. november 21. napján ért jogsértés egy korábban kezdődött folyamat részeként értelmezhető, amelyet az igazságügyi pszichológus szakértő szakértői véleménye alátámasztott. Az igazságügyi szakértő által említett eseményláncolatot egyértelműen igazolta a felperes jogviszonyának méltatlanság címen történő megszüntetése is. szakértő neve igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint a felperes pszichiátriai betegsége ok-okozati összefüggésbe hozható a 2017. november 21-én történt eseményekkel, illetve az igazságügyi szakértők által elkészített szakértői vélemények közül egyik sem említ olyat, hogy a

felperesnek korábbi időszakra visszamenően bármiféle pszichés megbetegedése állt volna fent. Ebben a körben a bizonyítás a munkáltatót terheli, azonban az állításait nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj jogalapjának és összegszerűségének megállapítása során az értékelendő körülményeket teljeskörűen figyelembe vette.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[39] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[40] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[41] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet azért sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, mert a bíróság a jogsértés súlyosságának és ismétlődő jellegének megítélésében téves álláspontra helyezkedett.

[42] A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

[43] Az idézett törvényi rendelkezés értelmében a sérelemdíj mértékének a megállapítása során a bíróság mérlegelési jogkörében dönt. Döntésének kialakítása során különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására kell figyelemmel lennie.

[44] A jogsértő magatartással okozott sérelem, hátrány ugyan nem feltétele a sérelemdíjra való jogosultságnak, a sérelemdíj összegszerűségének a meghatározására azonban jelentős kihatása lehet annak súlyossága. A bíróságnak a jogsértés súlyossága körében értékelni kell, hogy a jogosultnak mely személyiségi joga, milyen sérelmet szenvedett el, illetve az alapul szolgáló jogsértés milyen sérelmet, vagy hátrányt idézett elő.

[45] A perbeli esetben az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás és a bizonyítékok helyes értékelése alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a jogsértést szándékosan, indokolatlanul, öncélúan, bántó és megalázó módon okozta a felperesnek. Az alperes fellebbezésében csupán állította, de semmivel sem támasztotta alá, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, továbbá ezzel összefüggésben jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a Kúria ebben a tárgykörben a fellebbezési eljárás kereteire tekintettel a fentieken túl nem vizsgálódhatott.

[46] Az elsőfokú bíróság a törvényi rendelkezéseknek megfelelően – egyik mérlegelendő (kisegítő) körülményként – értékelte a jogsértés súlya körében a felperesnek a jogsértéssel kapcsolatos egészségkárosodását is, továbbá a felperest sújtó személyhez fűződő joghátrány súlyát és jelentőségét egyéniesítve, a felperes életvitelére, énképére gyakorolt tényleges hatásával arányban értékelte.

[47] Az alperes az eljárás során csupán állította (feltételezte), de semmivel sem bizonyította, hogy a felperes pszichiátriai betegségei akár korábban is kialakulhattak, illetve a pszichés betegségének nem az elszenvedett vélt sérelem lehetett az egyetlen kiváltó oka, ezért ebben a körben az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok (szakértői vélemények, orvosi dokumentáció) alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes pszichés károsodásának kiváltó oka az alperes 2017. november 21. napján tanúsított magatartása volt.

[48] Helytálló ugyan az alperes állítása, amely szerint a perben nem merült fel bizonyíték arra, hogy 2017. november 21. napját megelőzően is elfordult volna az alperes részéről a sérelmezett jogsértés, azonban tévesen és megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy ezt a körülményt az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a sérelemdíj összegének megállapítása során. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a sérelmezett eseményt egyedi, ugyanakkor kiemelkedően súlyos – nem ismétlődő jellegű – jogsértésként értékelte a sérelemdíj összegszerűségének a megállapításakor.

[49] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározása során a fentiekben túl figyelemmel volt a méltányosság szempontjaira is, a sérelemdíj általa megállapított mértéke illeszkedik, igazodik a társadalom általános anyagi és értékviszonyaihoz, továbbá valamennyi – ebből a szempontból – lényeges körülményt (tényállítást, magatartást, bizonyítékot) egyenként és összességében mérlegelt, értékelt, összevetett, ezért a megítélt összeg nem eltúlzott. Az alperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan jogszabálysértést, amely alapja lehet a sérelemdíj mértékének a felülmérlegelésére.

[50] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett részében helybenhagyta.

Záró rész

[51] A fellebbezéssel érintett pertárgy értéke 550.000 forint.

[52] Az alperes – a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése, 85. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján – köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyérték és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes alperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[53] Az alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illeték alap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8%, de legalább 15.000 forint. Az illeték alap 550.000 forint, a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8%-a, 44.000 forint.

[54] A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak sincs helye [Kp. 99. § (1) bekezdés, 116. § d) pont].

[55] A Kúria a fellebbezési kérelmeket a Kp. 99. § (3) bekezdés utaló szabálya folytán alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. szeptember 22.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró

